

Адреси Міністерств У. Н. Р. і П. П. міністрів.

ДЕ МІСТИТЬСЯ.

НАЗВА МІНІСТЕРСТВА.

Міністерство.

Мініс.

Державна канцелярія

вул. Богдана Хмельницького,
ч. 12, (польськ. дім).

Отель «Савой»,

Вул. Богдана Х

ч. 2/86, пом. Д

ської.

Тов. Мін. Тям

«Савой», кімн

Державний контроль

Учительський Інститут,
Олександровська вул.,
коло Народні Дома.

Народного Господарства

Помешкання Міської Управи,
Миколаїв. вул.

Земельних Справ

Отель «Бель-Вю», Миколаїв-
ська вул.

Народного Здоровля

Отель «Континенталь», Ми-
колаївська вул.

Еврейських Справ

Отель „Палас“, Миколаїв-
ська вул.

Юстиції

Будинок Окружного Суду.

Морських Справ

Отель «Савой», Миколаїв-
ська вул.

Народної Освіти

2 Жіноча гімназія, (в мурах,
Мик. пр)

Праці

Отель «Гранд Отель», (Мико-
лаївська пр.).

Культів

Римсько-Катол. Костел.

Внутрішніх Справ

Отель «Франсуа», Миколаїв-
ська вул.

Рійськових Справ

Комерційна Школа, вул.
Станислава IV.

Фінансів

1 Жіноча гімназія. Микола-
ївська вул.

Пошт і Телеграфів

Ольгердовський проул, ч. 11,
проти Пошти.

Шляхів

—

Закордонних Справ

вул. „19 лютого“ ч. 27.

Адреси Міністрів УНР

7 лютого 1919 р. ДАВІО. Газ. Вісник УНР, 1919

ВІСТИ

ГОД АОЇ КОМІСІЇ ПО СПРАВАХ ВИБОРІВ ДО УСТАНОВЧИХ ЗБОРІВ
/крайнської Народної Республіки.

Виходять двічі на тиждень і місяць в собі:

I. Відділ офіційний.

- Закони і постанови Української Центральної Ради і Генерального Секретаріату, що торкаються справи виборів до Устан. Збор. Українськ. Народної Республіки.
- Діяльність Головної Комісії по справах виборів до Установч. Зборів Українськ. Нар. Республіки; (огляди праці, циркуляри, витяги з протоколів засідань—тощо).
- Відповіді і пояснення на запити з місць в справі переведення виборів до Устан. Збор. Українськ. Народної Республіки.

4. Відомості про діяльність місцевих органів, що завідують переведенням виборів до Установчих Зборів Української Народної Республіки.

II. Відділ неофіційний.

- Відомості про хід виборчої роботи на місцях (огляд місцевої і провінціальної преси України).
- Бібліографія.

Адреса редакції і контори: Київ, Володимирська, 33.

Передплата до кінця виборів коштує 4 нарб.

Зміст № 1. Закони і постанови Української Центральної Ради і Генерального Секретаріату Укр. Народної Республіки.—Головна Комісія.—Пояснення.—Хід вибор. роб. на місцях.—Календар виборів.—Розмір і текст іменного посвідчення.

Закони і постанови У. Ц. Р. і Генерального Секретаріату Української Народної Республіки.

Універсал Української Центральної Ради.

Народе Український і всі народи України! *співзупас сб*

Тяжка і трудна година впала на землю республіки Російської. На півночі в столицях іде межиусобна і крівава боротьба. Центрального Правительства нема, і по державі шириться безвластя, безлад і руїна.

Наш край так само в небезпеці. Без влади, дужої, единої, народної, Україна теж може впасти в безодню усобиці, різні, занепаду.

Народе Український! Ти разом з братніми народами України поставив нас берегти права, здобуті боротьбою, творити лад і будувати все життя на нашій землі. І ми, Українська Центральна Рада, твоєю волею

Універсали Української

Центральної Ради 1917р. ДАВіО,

ф.Д-230, оп.3, спр.46, арк.4-5.

405
во ім'я творення ладу в нашій країні, во ім'я рятування всеї Росії, оповіщаємо:

Віднині Україна стає Українською Народньою Республікою.

Не відділяючись від республіки Російської і зберігачи єдність її, ми твердо станемо на нашій землі, щоб силами нашими помогти всій Росії, щоб вся республіка Російська стала федерацією рівних і вільних народів.

До Установчих Зборів України вся влада творити лад на землях наших, давати закони і правити належить нам, Українській Центральній Раді, і нашему Секретаріатові України.

Маючи силу і владу на рідній землі, ми тою силою і владою становимо на сторожі прав і революції не тільки нашої землі, але і всеї Росії.

Отож, оповіщаємо:

До території Української народньої республіки належать землі, заселені в більшості українцями: Київщина, Поділля, Волинь, Чернігівщина, Полтавщина, Харківщина, Катеринославщина, Херсонщина, Таврія (без Криму). Остаточне визначення границь Української народньої республіки, що до прилучення частин Курщини, Холмщини, Вороніжчини і сумежних губерній і областей, де більшість населення українська, має бути встановлене по згоді організованої волі народів.

Всіх-же громадян цих земель оповіщаємо:

Віднині на території Української народньої республіки існуюче право власності на землі поміщицькі та інші землі нетрудових хазяйств сільсько-господарського значення, а також на удільні, монастирські, кабінетські та церковні землі касується. Признаючи, що землі ті є власність всього трудового народу і мають перейти до нього без викупу, Українська Центральна Рада доручає Генеральному Секретареву по земельних справах негайно виробити закон про те, як порядкувати земельним комітетам, обраним народом, тими землями до Українських Установчих Зборів.

Праця робітництва в Українській Народній Республіці має бути негайно упорядкована. А зараз оповіщаємо:

На території Народньої Республіки України з цього дня устанавливається по всіх підприємствах вісім годин праці.

Тяжкий і грізний час, який перебуває вся Росія, а з нею і наша Україна, вимагає доброго упорядкування виробництва, рівномірного розподілення продуктів споживання і кращої організації праці. І через те приписуємо Генеральному Секретарству Праці від цього дня разом з представництвом від робітництва встановити державну контролю над продукцією на Україні, пильнуючи інтересів як України, так і цілої Росії.

Четвертий рік на фронтах ллється кров і гинуть марно сили всіх народів світу. Волею і іменем Української Республіки ми, Українська Центральна Рада, станемо твердо на тому, щоб мир було встановлено як вайшивидче. Для того ми вживемо рішучих заходів, щоб через Центральне Правительство примусити і спільніків і ворогів негайно роспочати мирні переговори.

Так само будемо дбати, щоб на мирному конгресі права народу українського в Росії і по за Росією не було в замиренню порушено. Але до миру кожен громадянин республіки України, разом з громадянами

Універсали Української

Центральної Ради

1917р. ДАВіО, ф.Д-230, оп.3, спр.46, арк.4-5.

всіх народів Російської республіки, повинен стояти твердо на своїх позиціях як на фронті, так і в тилу.

Останніми часами ясні здобутки революції було затемнено відновленою карою на смерть. Оповіщаемо:

Однині на землі республіки Української смертна кара касується.

Всім увязненим і затриманим за політичні виступи, зроблені до цього дня, як уже засудженим, так і незасудженим, а також і тим, хто ще до відповідальності не потягнений, дається повна амністія. Про се негайно буде виданий закон.

Суд на Україні повинен бути справедливий, відповідний духові народу.

З тою метою приписуємо Генеральному Секретарству Судових Справ зробити всі заходи до упорядкування судівництва і привести його до згоди з правними поняттями народу.

Генеральному Секретарству Внутрішніх Справ приписуємо:

Вжити всіх заходів до закріплення і поширення прав місцевого самоврядування, що являються органами вищої адміністративної влади на місцях, і до встановлення найтіснішого звязку і співробітництва його з органами революційної демократії, що має бути найкращою основою вільного демократичного життя.

Так само в Українській Народній Республіці має бути забезпечено всії свободи, здобуті всеросійською революцією: свободу слова, друку, віри, зібранин, союзів, страйків, недоторканності особи і мешкання, право і можливість уживання місцевих мов в зносинах зо всіма установами.

Український народ, довгі роки боровшися за свою національну волю і піні її здобувши, буде твердо охороняти волю національного розвитку всіх народностей, на Україні сущих, тому оповіщаемо, що народам: великоруському, єврейському, польському та іншим на Україні признаємо національно-персональну автономію для забезпечення ім права і свободи самоврядування в справах іх національного життя, та доручаємо нашому Генеральному Секретарству Національних Справ подати нам в найближчому часі законопроект про національно-персональну автономію.

Справа продовольча є корінь державної сили в цей тяжкий і відповідальний час. Українська Народна Республіка повинна напружити всі свої сили і ратувати як себе, так і фронт, і ті частини Російської Республіки, які потрібують нашої допомоги.

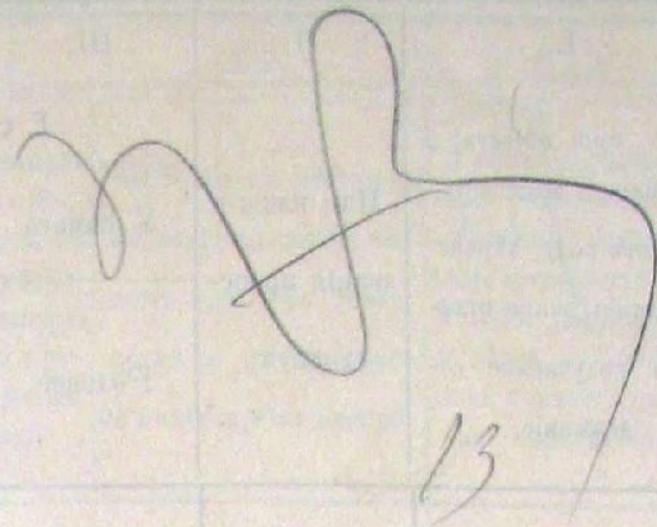
Громадяне! Іменем Народності Української Республіки в федеративній Росії ми, Українська Центральна Рада, кличемо всіх до рішучої боротьби з усіким безладдям і руйництвом, та до дружнього великого будівництва нових державних форм, які дадуть великій і знеможенній Республіці Росії здоров'я, силу і нову будучність. Вироблення тих норм має бути проведено на Українських і Всеросійських Установчих Зборах.

Днем виборів до Українських Установчих Зборів призначено 27 грудня (декабря) 1917 року, а днем скликання іх — 9 січня (января) 1918 року.

Про порядок скликання Українських Установчих Зборів — негайно видано буде закон.

Українська Центральна Рада. У Київі, 7 листопаду року 1917.

Універсали Української Центральної Ради 1917 р. ДАВіО, ф.Д-230, оп.3, спр.46, арк.4-5.

Формулярный списокъ

о службѣ

бывшаго Мирового Судьи, Члена Учетно-Ссуднаго Комитета
по Дѣламъ Мелкаго Кредита при
Винницкаго Отдѣленія Государственнаго Банка

Статскаго Советника
Дмитрія Васильевича МАРКОВИЧА

Составленъ къ 1 Декабря 1913 г.

**Матеріали з особової справа українського письменника
Дмитра Васильовича Марковича. 1913-1916 рр.
ДАВіО, ф.Д-62, оп.2, спр.16.**

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
Есть ли имѣніе.						
Чинъ, имя, отчество и фамилія, должность, лѣта отъ роду, вѣроисповѣданія, знаки отличія и получаемое содержаніе.	Изъ какого званія происходятъ.	У самаго и у родителя		У жены, буде женатъ.		Гдѣ получилъ воспитаніе и окончилъ полный курсъ наука въ учебномъ заведеніи, когда поступилъ въ службу, какими чинами, въ какихъ должностяхъ и гдѣ проходилъ ону; не было ли какихъ особыхъ по службѣ дѣйствій или отличій, не былъ ли особенно чѣмъ либо награжденъ, кроме чиновъ.
		Родовое.	Благопріобрѣтенное.	Родовое.	Благопріобрѣтенное.	
Статскій Со- вѣтникъ Дми- трій Василье- вичъ Маркое- вичъ, бывшій Мировой Судья 20 участка г. Варшавы, Членъ Учетно- Ссуднаго Коми- тета по Мел- кому Кредиту при Винниц- комъ Отдѣленіи Государствен- наго Банка; родился 26 Ок- тября 1848г., вѣроисповѣда- нія православ- наго, имѣеть орденъ Св. Сты- нислава IIIІст. Содержанія по- лучалъ по долж-	Изъ дво- рянъ	H - Ъ - Т - Ъ				Воспитывался въ ИМПЕРА- ТОРСКОМЪ Новороссійскомъ Университетѣ. Въ службу вступилъ въ Екатеринодарскій Окружный Судъ канцелярскимъ служите- лемъ съ 1871г. 12 Марта. Назначенъ исправляющимъ должность Помощника Се- кретаря Уголовнаго Отдѣл- нія съ 1871 г. 6 Сентября Утвержденъ въ этой долж- ности 1871г. 3 декабря Приказомъ по вѣдомству Министерства Юстиціи отъ 16 Іюня 1873г. назначенъ кандидатомъ на судебныя должности при Екатерино- дарскомъ Окружномъ Судѣ 1873г. 7 Іюня. 73
						Командированъ къ испы- ленію должности Пом. Се- кретаря Уголовнаго Отдѣл- нія того же Суда 3 Приказомъ по тому же

Матеріали з особової справа українського письменника

Дмитра Васильовича Марковича. 1913-1916 рр.

ДАВіО, ф.Д-62, оп.2, спр.16.

VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	XIII.	XIV.
Годы.	Мѣсяцы и число.	Былъ-ли въ походахъ противъ непріятеля и въ самыхъ сраженіяхъ и когда именно?	Подвергался-ли наказаніемъ или взысканіемъ, соединеннымъ съ ограничениемъ въ преимуществахъ по службѣ, когда и за что именно по судебнѣмъ приговорамъ или въ дисциплинарномъ порядке, не былъ-ли оставленъ по преступленіямъ, влекущимъ за собою такія ограничненія, когда, какимъ судомъ и за что именно?	Былъ-ли въ отпускахъ, когдаи на сколько именно времени, являлся-ли на срокъ и если просрочилъ, то когда именно явился и была-ли причина просрочки признана уважительной?	Былъ-ли въ отставкѣ съ награжденіемъ чиномъ или безъ онаго, когда и съ котораго по какое время именно	Холостъ или женатъ, на комъ, имѣть-ли дѣтей, кого именно, годъ, мѣсяцъ, число вступленія въ бракъ, а также рожденія жены и дѣтей, гдѣ дѣти находятся и какого, они и жена вѣроисповѣданія.
		Не былъ	Не былъ	Въ отпускахъ былъ: въ 1871г. на 2 мѣсяца. въ 1872г. на 28 дн., въ 1873г. на 28 дн., въ срокъ не явил- ся по болѣзни, просрочка признана ува- жительной. Въ 1876г. на 1 мѣс., въ 1878 г. на 2 мѣс., въ 1879г. на 10 дн., въ 1880г. на 28 дн., въ 1881г. на 2 мѣс.,	Не былъ Женатъ на вдовѣ Еленѣ Ивановнѣ Баро- несъ фонъ-Тау- бе. Имѣть дѣтей сына Льва, род., I Мартъ 1881г. и дочь Лидію, родивш. 19 марта 1886г. Жена и дѣти вѣроисповѣда- нія православ- наго.	
1871	Марта 12					
	Сент.					
1871	6					
	Іюня					
1873	7					
	Іюля					

Матеріали з особової справа українського письменника

Дмитра Васильовича Марковича. 1913-1916 рр.

ДАВіО, ф.Д-62, оп.2, спр.16.

Передача знань - діяльністю
Володимира Чеховського

народавші 20 липня 1876 р. в с. Гиродобам
зі Київ. учб. Київ. пов.

Сесію середньо одержав в Київ. Дух. Семінарії,
а вищу в Київ. Дух. Академії по історич-
ному відділу. Спірал куріні Академії
1900 р. В 1905 році одержав звання
магістра Академії після семи років.

В 1905 р. Академією видано ^{мого} наукову
працю: „Київський штурмополк Тарас
Бандукало Бадані”. За цю працю одержав
наукову премію Євреїв - Румунії
1900-1901 р. - учасник в екскурсії
С. Ільїн - Городобамки.

1901 рік - був помічником дипломата
Подольської Дух. Семінарії

1903-4 рок - помічник дипломата Кіївської
Дух. Семінарії

1905-6 рок - учасник руської школи і
інтернату в Черкас. Дух. Училищі і
Черкаської Город. Семінарії

1907-8 рок - позашкільний проф. прадж.

1908-1913 рок - був дипломатом Одесської
Мідіанто-Семеї. Академії відмінно
інтернату Сокальського Училища
Гаджицького, Поніматханського Училища
Доніа, Шишково-Медич. Одес. Учи-
лища, гімназії Гіндуловські, Легене.

В 1913 році присуджував одногодичні куріні
диз. університету Суд. асп. Дії одес. Університету

після школів відповідне звання:

1913-1918 рр. - був учасником Демокр.

Автобіографія колишнього голови Ради Народних Міністрів

УНР, Володимира Мусійовича Чеховського. 05.01.1921 р.

ДАВіО, ф.Р-1941, оп.1, спр.20, арк.95.

В 1908 р. був в Одесі на педагогічній курсі
де училися членами методики Чеховії.
ВІЧУЧ членами Камічеською Народ.
Чибергейто.

В 1918-20 рр. працював, як лектор
по Земській освіті.

Дав відомості про фрактуру і розвиток
мозі професії, діловими пайджами з
не порівняє, гадаючи, що буде се зе
шкільною професією між двома.

Професор Віричевською
Вищого Інституту Нар. Освіти
Володимир Солов'ян

Чи 21 року
5 січня.

Віричевський.

P.S. В 1919 р. вийшли з друку
це такі мої праці: 1. "Середова
національна Україні" та "Боротьба
Чехів за свою і правду в час Другої

Свободи

Автобіографія колишнього голови Ради Народних
Міністрів УНР, Володимира Мусійовича Чеховського.
05.01.1921 р. ДАВіО, ф.Р-1941, оп.1, спр.20, арк.95.

Список №5.

кандидаток в гласні Вінницькаго Уездного
Земства от партії: Українських соціалістов-
революціонерок а Української Соціал-демократичної
рабочої партії.

№	Фамілія, ім'я і прізвище	Вік	Місце	Должності	Партия
1.	Шершад Єфим Онуфрійович	36	Преподавач Вінниця	Учителем.	Е. Шершад
2.	Дуда Володимир Сашкович	32	Учн. Училищний	Учителем	
3.	Журавель Петро Васильевич	36	Редактор журнала "Надійска Вода"	Університет	
4.	Ганський Сергій Евгенійович	40	Член правління б-ва "Спілка мільдіс" реклам	дом Рогатинського	
5.	Устименка Йосиф Кузьмич	29	Секретарь Чину Чл. 19 Февральського Кон. Уніз. Земельн. Курін. 9. № 15.		
6.	Сиротенко Іван Іванович	32	Інспектор сільської фабрики "Асторе"	Фабрика "Асторе"	
7.	Макушенко Володимир Іванович	37	Член кре. поділків. Крестьян. товарищ. училища, дім Дієвінського.	Українські Крестьян. товарищ. училища, дім Дієвінського.	В. Макушенко
8.	Крекотень Іван Семінський	26	Член О-ва спілк- ваг Захупок	Б-во спілк- ваг Захупок.	

Список кандидатів у гласні Вінницького

повітового земства від УПСР та УСДРП

1917р. ДАВіО, ф.Д-230, оп.4, спр.7, арк.8.

227

1869 года

Чернігів
зупомінані
засновані
бюро.

Іван
Кречетник

Блафісова Ганна
Кречетникова із сім'ї Захарова
Ганна

Метричний запис про народження рідної сестри М. Грушевського Ганни. Зазначено, що батьками є: учитель гімназії Сергій Федорович Грушевський і законна його дружина Глафіра Захарова. 4 квітня 1869 р. ДАВіО, ф.-Д-904, оп. 2, спр. 120, 226 зв.-227.

Сестра
Ганна
народилася
4 квітня 1869 р.

Учитель Гімназії Сергій Федорович Грушевський і законна дружина його Глафіра Захарова

15.4.5

Учителем Гімназії Сергій Федорович Грушевський і законна дружина його Глафіра Захарова

одо православного віросповідання.

Святої іменини Глафіри Симеонови

Однією з членів цієї сім'ї був Григорій Грушевський

Він був племінником Григорія Грушевського

Григорій Грушевський був племінником Григорія Грушевського

Метричний запис про народження рідної сестри М. Грушевського

Ганни. Зазначено, що батьками є: учитель гімназії Сергій Федорович Грушевський і законна його дружина Глафіра Захарова. 4 квітня 1869 р.

ДАВІО, Ф.-Д-904, оп. 2, спр. 120, 226 зв.-227.

Родина Грушевських. У центрі – Михайло.
м. Владикавказ, 1886 р.

ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного,
од. обл. 0-184086

ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

РІШЕННЯ

27 вересня 1991 року

7-а сесія 21 скликання

Про самовільний
демонтаж органу.

Заслухавши звіт заступника голови міськвиконкому тов. Гунька М.М. про виконання рішення 4-ої сесії міської Ради народних депутатів 21 скликання від 26.12.1990 р., зали директора обласної філармонії, депутата міської Ради від ії виборчого округу Левицького А.І. та інформацію прокурора міста тов. Бурдейного С.М. про вчинений акт вандалізму в приміщенні залу органної і камерної музики, що самочинно використовується релігійною громадою Української Православної церкви - зруйнування органу в ніч з 26 на 27 вересня 1991 року, 7-а сесія міської Ради народних депутатів ВИРЕШІЛА:

1. Засудити злочинний акт вандалізму - зруйнування органу, унікальної духовної цінності міста, що стало наслідком ігнорування керівництво Вінницької єпархії та релігійної громади Української Православної церкви рішень законної влади, яка є особливо небезпечним своїми наслідками в час розвбудови правової держави - незалежної України.

Голова міської Ради

М.Ф.Костін

**Рішення 7-ї сесії 21 (1) скликання Вінницької міськради
«Про самовільний монтаж органу» 27 вересня 1991 р.
ДАВіО, Ф. Р-151, оп.15, спр.3487, арк.193.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

про наслідки поіменного голосування
з питання "Про розгляд звернень
громадських організацій щодо
пам'ятника В.І.Леніну в місті".

I. Проголосували за пропозицію: Демонтаж пам'ятника
з перенесенням в інше місце.

1. Данильчук М.М., 55
2. Дерменжі І.Ф., 73
3. Довгалюк П.М., 115
4. Довгорук С.І., 82
5. Докука В.В., 8
6. Домбровський О.Г., 82
7. Дорох Г.В., 70
8. Дубинський А.А., 37
9. Заблоцький Ю.В., 91
10. Зверліна О.В., 3
- II. Зозуля П.Ф., 110
12. Ілик С.І., 21
13. Караслай В.М., 118
14. Кметь П.П., 106
15. Коляденко А.П., 29
16. Костін М.Ф., 40
17. Кравчук Л.В., 84
18. Лебіль А.О., 46
19. Лежнюк П.Д., 51
20. Шхута В.Г., 113
21. Любуня В.В., 35
22. Махлай А.Ф., 58
23. Мельниченко В.С., 39
24. Нечипайло Г.Н., 64
25. Новоселецький І.П., 101

**Розгляд звернень громадських організацій на 7 сесії
21(1) скликання Вінницької міськради щодо
пам'ятника В.І.Леніну, 4 жовтня 1991 р. ДАВіО Ф.
Р-151, оп.15, спр.3487, арк.74-81, 101, 103.**

26. Осадчий Ю.М., 16
 27. Педорук Д.Г., 10
 28. Перебитюк А.М., 30
 29. Сабадин В.В., III
 30. Свердлов В.В., 87
 31. Скрипник І.А., 76
 32. Сорока І.І., 102
 33. Сліпенький В.М., 94
 34. Сухомуть В.Г., 74
 35. Хвостик О.М., 59
 36. Шангутов С.В., 61
 37. Шевчук М.С., II6
 38. Шумійчук П.У., 20

2. Проголосували за проведення міського референдуму з цього питання:

1. Бабій М.П., 93
 2. Білий В.М., 96
 3. Бондаренко В.І., 23
 4. Василенко Н.В., 95
 5. Вовк М.М., 83
 6. Волошин О.В., 31
 7. Височанська Т.Г., 15
 8. Гаврилюк Л.М., 100
 9. Гоменюк І.А., 103
 10. Григор'єв М.М., 107
 11. Грінченко Л.П., 27
 12. Дідковський А.Й., 43
 13. Дьяков В.Й., 62
 14. Кострикін А.М., 50
 15. Кривенко В.М., 86
 16. Левицький А.І., II
 17. Матюшин О.О., 42
 18. Махотін П.Г., 65
 19. Мацера М.Т., 108
 20. Мельникова Г.М., 63

**Розгляд звернень громадських організацій на 7 сесії
 21(1) скликання Вінницької міськради щодо
 пам'ятника В.І.Леніну, 4 жовтня 1991 р. ДАВіО Ф.
 Р-151, оп.15, спр.3487, арк.74-81, 101, 103.**

3.

21. Мельниченко В.С., 34
22. Мовчан А.П., 71
23. Нечаєва Н.С., 9
24. Півторак А.В., 114
25. Побережна В.Ф., 13
26. Поліщук Г.І., 45
27. Поплавський О.М., 85
28. Решетняк Л.І., 26
29. Самарський В.Б., 67
30. Семенков О.І., 72
31. Семченков А.Д., 19
32. Соколов Ю.В., 117
33. Степаненко Т.Ю., 24
34. Столярик Г.М., 80
35. Трофімова Л.І., 69
36. Удовицька Т.О., 1
37. Фейциаренко А.І., 78
38. Чачин В.О., 105
39. Шершун В.П., 2
40. Юр'єв В.І., 5
41. Ющенко М.В., 66

**Розгляд звернень громадських організацій на 7 сесії
21(1) скликання Вінницької міськради щодо
пам'ятника В.І.Леніну, 4 жовтня 1991 р. ДАВіО Ф.
Р-151, оп.15, спр.3487, арк.74-81, 101, 103.**

тov. Костін М.Ф. : Міська Рада пропонує проект рішення по цьому питанню.

Ставимо проект рішення на голосування. "За" - 83.
Рішення приймається одноголосно (додається).

Переходимо до п.6 порядку денного.

Тов. Костін зачитує заяву громадської організації щодо пам'ятника В.І.Леніну (додається).

тov. Костін М.Ф. : Шановні депутати !
Висловлюйте свої думки по цьому питанню.

Депутат Сорока І.І. - від 102 виборчого округу.

Шановні депутати !

Ви, напевне думаете, що коли я вийшов на цю трибуну як колишній секретар міського комітету забороненої Компартії України, то я буду вмовляти Вас за збереження пам'ятника В.І.Леніну в центрі міста.

Я не думаю цього робити хоча б тому, що це рішення має пройти через душу і совість, переконання кожного депутата в цьому залі, а тим більше тих, хто ще донедавна належав до тієї ж компартійної більшості.

Я лише хотів би окреслити можливі варіанти рішень, які ми могли б прийняти, і можливі наслідки, як я їх розумію. По-перше, приймаючи рішення, ми повинні виходити з того незаперечного історичного факту, що сьогодні ми вже живемо у зовсім іншому світі. Комуністичні ідеї, насієм і виразником яких була партія, на даному стані зазнали поразки, як і потерпіла поразку, якщо не сказати більше, сама партія. Йде декомунізація суспільства, його капіталізація і, хочемо ми чи ні, цей процес на Україні, на мою думку, буде йти все активніше.

В цих конкретних історичних умовах пам'ятник Леніну, як символ комуністичного устрою, комуністичної ідеї рано чи пізно буде знесений, і ми вже з вами нічим не зарадимо. Його не захистить сьогодні ніхто. Його не захистять і ті десятки тисяч людей, які хотіли б, щоб пам'ятник стояв у центрі міста, але вони на сьогодні займуть позицію "моя хата скраю". Тому сьогодні ті, які становили більшість, повинні сказати чесно і відверто, що на даному історичному етапі ми програли - і це не, як сказав Микола Федорович, паніка, а оцінка ситуації.

**Розгляд звернень громадських організацій на 7 сесії
21(1) скликання Вінницької міськради щодо
пам'ятника В.І.Леніну, 4 жовтня 1991 р. ДАВіО Ф.
Р-151, оп.15, спр.3487, арк.74-81, 101, 103.**

Ми прийшли до того, що заслужили, висуваючи з свого середовища таких лідерів на всіх рівнях, ми втратили разом з партією довіру народу, втратили гідність, підтримку людей.

Я хочу, щоб кожний зрозумів свою відповідальність, зрозумів, якими ми стали.

А зараз - конкретна пропозиція. Я прошу поставити на голосування таке: про демонтаж пам'ятника Леніну, але без осквернення, без наруги. І перенести його у сквер Козицького. Зробити це тоді, коли буде готове місце. Там поховані ті люди, які майже всі вмерли з вірою у соціалізм, в Леніна - такими вони були виховані в цьому суспільстві. У сквері поховані соратники Леніна, герої громадянської війни і революції. Туди можна знести й інші пам'ятники. Хай би там був би кантеон нашої Історії.

Виносити це питання на референдум значить, ще раз розписатися у тому, що ми безсилі, що не маємо своїх думок. Я прошу, в першу чергу, колишню компартійну більшість підтримати ідею поіменного голосування і цю пропозицію.

Депутат обласної Ради Бондарчук І.М.

Я користуюся на сесії лише правом дорадчого голосу. Не маю права навязувати депутатам свого рішення, а можу лише апелювати до свідомості, до здорового глузду, до почуття відповідальності за рішення, яке належить прийняти. На мій погляд, не слід брати приклад з республіканського парламенту в підходах до вирішення подібних питань і переносити мітингові пристрасті у наш сесійний зал. Звичайно, ми повинні виходити з реалій сьогоднішнього дня. В чому тільки Леніна не звинувачують, ви знаєте. Але як Христос відповідає за середневічну Інквізицію та переслідування старовірів у Речі Посполитій, так і Ленін, мабуть не відповідає за те, що ми довели країну до такого стану. І не вина його, а трагедія в тому, що керівництво партією і державою перейшло після його смерті до недостойних людей.

Зараз ми справедливо обурюємся тим, що у двадцять-тридцять роки були знищені пам'ятники минулих епох. Це було, по суті, намагання вирвати сторінку з нашої Історії.

**Розгляд звернень громадських організацій на 7 сесії
21(1) скликання Вінницької міськради щодо
пам'ятника В.І.Леніну, 4 жовтня 1991 р. ДАВіО Ф.
Р-151, оп.15, спр.3487, арк.74-81, 101, 103.**